

Sagen sættes til forhandling.

Rasmus Hansen: Forslaget til beslutning understreger Danmarks beredvillighed til at medvirke til fredelig bilæggelse af mellemfolkelige tvistigheder. Mit parti har altid støttet sådanne bestræbelser og vil også gøre det ved denne lejlighed. Jeg skal derfor anbefale forslaget til vedtagelse.

V. Hauch: Når rigsdagen har fået dette forslag til rigsdagsbeslutning forelagt, er det jo ikke, fordi der er reelle ændringer i den hidtil gældende konvention om fredelig bilæggelse af mellemfolkelige tvistigheder, men kun på grund af de rent formelle ændringer, der er gennemført. Vi har fra mit partis side altid støttet de bestræbelser, der bliver gjort for at skabe en international retsorden, og vi gør det også ved i dette tilfælde at anbefale at stemme for dette forslag til rigsdagsbeslutning.

Bøgholm: Denne generalakt, der er til drøftelse i øjeblikket, går jo tilbage til et nordisk initiativ, og det er naturligt, at der fra de demokratiske partiers side udtrykkes tilfredshed med en dansk ratifikation. Det drejer sig denne gang i virkeligheden kun om, at den foreliggende tekst er ajourført. Der er ikke nogen ændring, og der kan derfor heller ikke være tale om nogen ny stillingtagen fra dansk side. Hele generalakten består vel først og fremmest i en kodifikation af gældende retsregler og går derfor på mange områder tilbage til Haagkonventionen. Jeg kan på mit partis vegne give udtryk for, at vi gerne ser denne generalakt ratificeret.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Generalakten, som her foreligger til godkendelse af rigsdagen, er jo kun en ajourføring, som har været nødvendig, for at den oprindelige beslutning fra Folkeforbundet kan komme til at gælde, også efter at De Forenede Nationer er blevet organet for det fælles samarbejde mellem nationerne i verden. Alle må naturligvis være interesseret i, at det retsgrundlag for forholdet mellem nationerne, som man har søgt at bygge op gennem det oprindelige grundlag i Folkeforbundet, føres videre i De Forenede Nationer, og forslaget her kan jeg derfor give min tilslutning.

Viggo Starcke: Tiltrædelsen af dette forslag synes mig så selvfølgelig, at der ikke er grund til at tilføje mange ord til

det, som de foregående ærede talere har sagt. Dog kan man tilføje et fromt ønske om, at disse bestemmelser om voldgift og retsbeskyttelse og større sikkerhed må få en større plads i den mellemfolkelige politik, end de mere magtmæssige afgørelser, som menneskene lever i angst for. Det, som egentlig er den væsentlige mangel bagved en sådan international vedtagelse som denne generalakt, er, at selve den retshåndhævende myndighed bagved en sådan retsorden på en måde mangler.

Den højtærede udenrigsminister nævnte i sin fremsættelsestale, at der ved artikel 39 er givet staterne adgang til at tiltræde under forbehold. Hvis udenrigsministeren har det på rede hånd, ville det interessere mig at vide, om der er mange stater, der har tiltrådt under forbehold, og af hvilken art og hvor omfattende disse forbehold har været.

Aksel Larsen: Jeg er i den lidt ekstraordinære situation, at jeg i et spørgsmål, der vel må betragtes som henhørende under international politik, kan erklære, at mit parti har samme standpunkt som de fem foregående ærede ordføreres partier, og at vi kan tilslutte os dette forslag til rigsdagsbeslutning.

Jeg vil samtidig udtrykke ønsket om, at denne generalakt må få praktisk betydning, og hvis udenrigsministeren er i stand til det, ville jeg ikke have noget imod, om han benyttede lejligheden enten nu eller ved næste behandling af sagen til at udtale sig om, hvilke tilfælde den kan tænkes at få betydning for. Det ville være udmærket, hvis man på fredelig vis kunne bilægge en række af de konflikter, som er løbende i denne verden, og som ubetinget må betegnes som mellemfolkelige. Jeg tænker f. eks. på konflikten mellem Ægypten og England eller på konflikten mellem Persien og England, på konflikten mellem ikke alene befolkningen i Vietnam, men den af den franske regering officielt anerkendte vietnamske republik og Frankrig, på konflikten mellem befolkningen i Malaya og England. Hvis det kunne komme dertil, at man forsøgte at løse sådanne konflikter ikke ved våbenhjælp, men på fredelig vis, ville meget være vundet, og jeg har i hvert fald lov til at udtrykke et beskedent håb om, at sådanne konflikter skulle kunne komme ind under den konvention, vi her behandler.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg takker for den tilslutning, som forslaget her har fået fra alle sider.